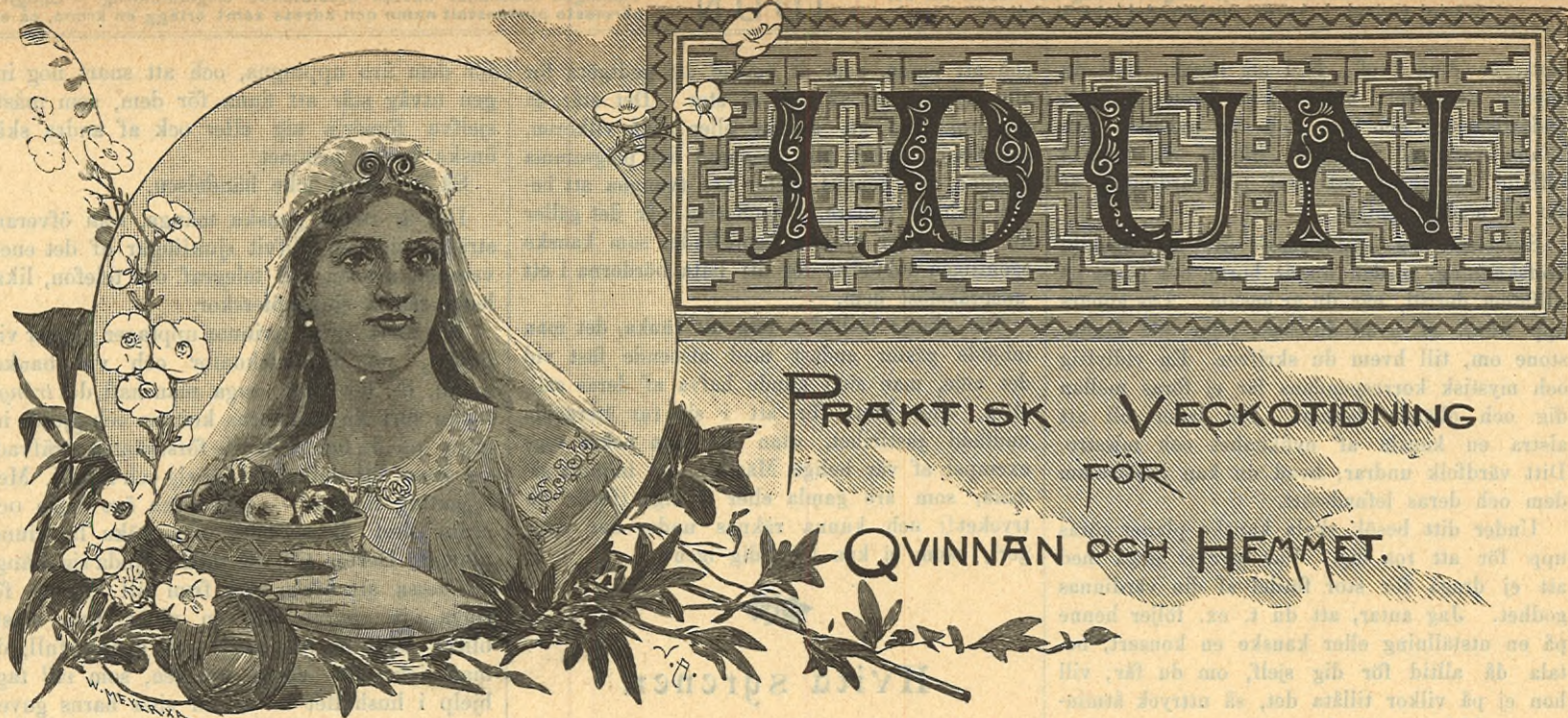

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HOMMUN
PRAKTISK VECKOTIDNING
FÖR
QVINNAN OCH HEMMET.

N:r 24.

Fredagen den 14 juni 1889.

2:dra årg.

<p>Byrå: Klarabergsgatan 54, en tr. Annonspris: 25 öre pr petrad (= 10 stafvelser).</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 krona för kvartalet. postarvodet inberäknadt. Ingen lösnnummerförsäljning.</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 10—11. Allm. Telef. 6147.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Infaller helgdag på fredagen, ut- gifves tidningen näst föreg. eller nästfölj. söckendag.</p>	<p>Prenumeration sker: I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stads- postens hufvudkontor, i boklädorna samt å tidningskontoren</p>
--	--	---	---	--

O, tysta kraft, som utan skryt
 och buller målet når,
 en väg för ljuset mäktigt bryt!
 Ty om än tusen år

den stolta klippan trotsar dig,
 snart likväl böjer hjessan sig
 och faller för din makt till slut,
 fast ohörd du ditt verk fört ut!

Frans Hedberg.

Om konsten att vara gäst.

Sommaren är inne och dermed också den tid, som mer än någon annan erbjuder tillfällen att visa och emottaga gästfrihet. Säkert finnes någon bland våra unga läsarinor, som nu skall pröfva sina vingar vid en första utflykt från föräldraboet, och henne ville vi här gifva några vänliga råd och vinkar.

Då du mottager en inbjudning att tillbringa »några dagar» i en väns hus, tag icke för afgjort, att några dagar betyda en vecka, ty en del värdfolk menar dermed blott tre eller fyra dagar. Du bör ej utsätta dig för den förödmjukande känslan att hafva stannat längre, än man ämnat, och kanske derigenom förorsakat rubbning i för dig okända planer. Föreslå om möjligt att resa hem en dag, förr än du antar meningen vara, så kan du derigenom bereda dina vänner nöjet att bedja om ännu en dag. En sådan der extra öfvertalningsdag borde alltid få ingå till befrämjande af båda parternas trefnad. Annars händer det lätt, att värd och gäst skiljas med en ömsesidig känsla af tvång och ovisshet rörande den andres intryck. Den förre fruktar att hafva förefallit ogästvänlig och den senare, att man fått nog af hennes sällskap eller, ännu värre, att värdfolket anser henne hafva dragit otillbörlig fördel af deras gästfrihet samt visat brist på takt och finkänslighet genom att stanna till den allra sista dag, man möjligen kunde behålla henne.

Då du befinner dig i en väns hem, ni må nu vara aldrig så förtroliga med hvarandra, så glöm dock ej för ett ögonblick att, ehuru du ombeds »att göra dig hemmastadd», du aldrig anständigtvis kan göra det.

God ton fordrar, att du skall hafva all den artiga och behagliga otvungenhet i sättet, som

kan bidraga till värdfolkets trefnad och deras nöje af ditt sällskap, men man kan icke samtidigt innehafva de skiljaktiga rollerna af värdinna och gäst; dertill hafva de hvar för sig alltför olika skyldigheter och privilegier.

Halfbildade menniskor tro, att de för att visa sig obesvärade i sällskap måste uppföra sig på det mest familjära och påträngande sätt, vråka sig i sofforna, skratta högt och tala om sina anhöriga vänner vid deras förnamn samt sålunda ställa dem och deras förhållanden i en skenbart förtrolig ställning till personer, som kunna hålla till godo med gästens bekantskap, men alls icke önska utsträcka den till dennes släktingar. Här vill jag passa på och nämna, att, äfven när två likställda personer samtala, det är mycket obehfvadt att tala om en tredje vid hans förnamn till en person, som endast skulle titulera honom.

Jag sade, att du icke i andras hem kan uppföra dig alldeles så som i ditt eget. Till exempel: en gäst får icke öppna fönster, draga upp gardiner, röra om elden, tända ljus, rödja undan plats på ett bord för sitt arbete, kyssa barnen eller mata hundar, kattor eller foglar utan att begära särskildt tillstånd af herrn eller frun i huset. Men icke ens detta är nog, utan man måste i sådana fall visa takten, att noga iakttaga vanor och egenheter hos dem, hvilkas gästfrihet man åtnjuter. Att kyssa deras barn eller mata deras djur skulle kanske göra dem hemligt förtret, ehuru de äro för vänliga eller åtminstone för artiga att anmärka derpå; och att draga upp en gardin skulle kanske strida mot husets vanor, då solen skiner på matta och möbler, eller måhända plågar det ökade ljuset värdinnan. Att ringa och gifva befallningar åt tjenare skulle vara en stor frihet; att inbjuda grannar att helsa på eller göra upp planer med dem utan att rådfråga värdinnan i huset och bedja om hennes samtycke en grof ohöflighet.

Du måste bedja henne att sjelf godhetsfullt gifva uppdrag till tjenare och inbjudning till vänner; det är endast i ditt enskilda rum, som ringklockan står till din tjänst, och du bör förbindligt framställa din önskan till den, som hörsammar kallelsen.

Skulle du vara den enda gästen och ditt värdfolk bestå af man och hustru, så glöm ej, att de kunna önska att stundom vara för sig sjelfva. Drag dig till baka till ditt rum eller i trädgården eller följ dem åtminstone icke, om de gå in i ett annat rum. Mycket snälla och för öfrigt väluppfostrade menniskor visa en beklaglig brist på takt genom att följa ett gift par i hämlarna eller se missnöjda och stötta ut på grund af värdfolkets tillfälliga frånvaro från det allmänna samlingsrummet. Det är dock hvarken oartigt eller ovänligt från deras sida, ty göromål kunna ej alldeles åsidosättas, rörande t. ex. hushållet eller kanske ditt särskilda nöje. Dessutom utgör den naturliga önskan att vara fri från tvång i umgänget med menniskor en tillräcklig ursäkt, för att de emellanåt öfverlemna dig åt dig sjelf, om besöket skulle öfverskrida ett par dagar.

Men äfven om ingen man är med i spelet, skulle värdinnan visa sig ogrannlaga och tanklös för din trefnad, om hon underlätt att befria dig från sin närvaro någon tid på dagen.

Jag antar, att det nu är afton, och att du säger god natt och drager dig till baka före värdfolket, en vana, som de säkert skola uppskatta af förutnämnda skäl.

Tag noga reda på frukosttimmen och lemna på inga vilkor ditt rum före den utsatta tiden, om ej för att taga en promenad i trädgården. Afvakta 'ljudet af klockan, om sådan brukas, och dröj då icke. Det är ett oförläpigt fel att komma för sent till måltiderna, husandakt eller utfärder till fots eller i vagn. Jag vill nu föreställa mig, att du vid frukostbordet

mottager dina bref. Bed om ursäkt, ifall du öppnar dem der; nämn, från hvem du haft underrättelse, och läs upp de nyheter, som kunna vara af intresse. Skulle du vara i tillfälle att räkka ett bref till värdinnan, är det så mycket bättre.

Sysselsätt dig jemförelsevis litet med enskild brefskrifning, medan du är borta, och passa på tillfällena dertill, när du är ensam. Läs annars upp bitar, af hvad du sagt, eller tala åtminstone om, till hvem du skriver. En vidlyftig och mystisk korrespondans får ej föras mellan dig och okända vänner. Det leder till att alstra en känsla af nyfikenhet och misstro. Ditt värdfolk undrar, hvad du kan berätta om dem och deras lefnadsätt.

Under ditt besök skola kanske planer göras upp för att roa dig. Var mycket noga med att ej draga för stor fördel af din värdinnas godhet. Jag antar, att du t. ex. följer henne på en utställning eller kanske en konsert, betala då alltid för dig sjelf, om du får; vill hon ej på vilkor tillåta det, så uttryck åtminstone aldrig en önskan att se något extra, hvilket skulle öka utgifterna, eller att stanna till slutet af en föreställning, såvida man vädjar till dig; din värdinna är kanske trött eller önskar att återvända tidigt hem för husliga angelägenheter.

Försök att göra dig angenäm, icke blott för dem, hvilkas gästfrihet du åtnjuter, utan äfven för dina medgäster. Du kan derigenom befria de förra från besvär och oro och det är du skyldig dem. Till hvad ändamål var väl din uppfostran, om du ej sålunda kan bruka den till nytta och nöje för andra? Ransaka i ditt minne efter ämnen, historier eller episoder från ditt eget lif, som kunna skänka underhållning för en stund eller gifva uppslag till ett angenämt samtalsämne. Om du besitter någon talang, så lät ingen rädsla eller falsk blygsel å din sida beröfva de andra litet nöje. Gör ditt bästa, hur ringa det än må vara! Ingen skall omildt kritisera ett försök att roa, om det göres utan pretention och med den blygsamhet, som förlänar ökadt behag åt allt hvad du gör.

Till slut måste jag vidröra den qvistiga frågan om drickspenningar, som är lika plågsam för värdfolket som brydsam för gästen. För personer med små tillgångar kan det vara en ganska känbar sak, i synnerhet förarglig på grund af de jemförelser, som man vet göras mellan en sjelf och andra rika gäster, ehuru ens egna obetydliga gåfvor kanske äro i större proportion till tillgångarna än det guld, som utströms af andra. I många stora hus utomlands är drickspenningars mottagande alldeles förbjudet, hvarom anslag finnas i alla gästrummen.

Äro sådana emellertid tillättna, bör ett fruntimmer gifva något till husjungfrun och städerskan (stundom i en person), men ej till någon annan, utom under särskilda förhållanden. Om hon använder kammarjungfrun, får hon betala henne, men icke annars, och skulle hon hafva tunga koffertar att bäras upp och ned för trapporna, betalar hon naturligtvis något åt bäraren. Men tungt bagage är högst olämpligt; mycket bättre då att hafva två små koffertar eller kappsäckar än ett stort vidunder, som riskerar att bryta ryggen af bäraren och stöta målningen af dörrar och väggar.

För att afhjelpa denna öfverträdelse af gästfrihetens principer och denna kränkning af en värds känslor borde husmodern, då hon städjer tjänstefolk, underrätta dem om det vanliga antal gäster, som brukar emottagas; tydligt låta dem veta, att gåfvor äro alldeles förbjudna,

och att lönen, som är ämnad att godtgöra för allt arbete, är så och så stor. Det står då tjänaren fritt att antaga eller afslå vilkoren, och frun i huset blir besparad den plågsamma känslan, att hennes gäster äro tvungna att betala hennes tjänare, i synnerhet när det gäller de unga eller mindre bemedlade, som kanske egentligen inbjudits för att lätta bördorna i ett anspråkslöst hem.

Det skulle bedröfva mig att tänka, det man inbjöde gäster endast med afseende fäst vid det nöje, man sjelf kunde hafva af deras sällskap, eller blott för att i sin tur återgälda undfädd gästfrihet, utan att man också toge exempel af vår helige Mästare, att inbjuda sådana, som äro gamla eller tråkiga (förlåt uttrycket!) och kunna räknas under den kategori, »som ej kan löna dig igen».

Hvita syrener.

J dag på arbetsbordet
vid damniga luntors rad
jag fann en knippa syrener
med dunkelgröna blad;

*en knippa hvita syrener,
nyss brutna från sin gren
och ännu morgondäfnas
i morgonsolens sken.*

*De fylde med sin vällykt
mitt sommarqvafva rum,
och i deras blommors drifva
jag sänkte min panna stum...*

* * *

*Stum, att din unga kärlek
så rika blommor bär,
stum, att mitt eget hjerta
så armt och tafatt är.*

*De glänsa ju dock så hvita,
ty du dem plockat har,
och från dina varma kyssar
de gömma doften kvar.*

*Men jag, som på tusen altar
för en ville offra mig,
jag finner ej ord att säga,
hur djupt jag älskar dig...*

Johan Nordling.

Ett tomrum att fylla!

Några ord till uppväxande döttrar
af Inga Schenfelt.

Vid Iduns femte pristäfning belönad uppsats.

De oändligt många annonser om platser erhållande för unga flickor, som man ser upprepade gång på gång, kunna komma oss att tro, att alla möjliga verksamhetsfält

för dem äro upptagna, och att snart nog ingen utväg står att finna för dem, som måste sjelfva försörja sig eller ock af andra skäl önska lemna hemmet.

Så är likväl icke händelsen.

Det är redan ganska många, som öfveranstängt sig och blifvit sjuklingar af det enerverande arbetet vid telegraf och telefon, likaledes såsom sjuksköterskor.

Ett stort antal qvinnor upptager platser vid posten, på handelskontor och vid banker m. m. d., der våra unga män haft det *trångt*, redan förr än qvinnorna kommo och gjorde intrång på de banor, der de förstnämnda sträfvade sig fram till lefvebröd för sig och familj. Men ingenting förslår — qvinnorna äro legio och aldra flest de qvinnor, som söka lärarinneplatser. Derför till och med erbjuda sig många af dessa att äfven »gå frun till handa» för ringa, ja, *ingen* lön, en plats, som måste blifva både *ansträngande* och *ansvarsfull*, då man icke får vänta, att den, som *vill* taga hjälp i hushållet m. m. af sina barns guvernant, utan att gifva lön för någondera befattningen, skall se på något annat än sin egen nytta, med föga hänsyn till lärarinnsans krafter eller bekvämlighet i något fall.

Deremot finnes, just på qvinnans naturliga skönaste och mest välsignelsebringande område, ett stort, föga påaktadt tomrum att fylla, hvilket kan fyllas *väl* endast af den väluppfostrade flickan ur ett bildadt hem.

Detta tomrum bjuder på platser för många, och verksamheten är: såsom första värdarinna för minderåriga barn inom familjerna. Dessa platser borde för visso skattas högt och ingalunda anses underordnade; de skola också, med den stigande upplysningen och de stegrade anspråken på grundlig, från de första barnåren utgående uppfostran, snart nog komma till sin rätt. Den första värdarinnan utsår frön eller så att säga danar karaktärsdragen, som blifva till en antingen god eller bristfällig grund, på hvilken den lärarinna, som sedermera skall bibringa kunskaper, har att bygga.

Det gifves många i ekonomiskt hänsende olyckligt lottade familjer, som icke utan de största umbäranden och skuldsättning dertill kunna draga fram sina döttrar genom elementarskolan, men likväl anse detta så framför allt annat nödvändigt för dessas framtida existens, att inga utvägar till detta mål lemnas oförsökta. Likt och olik tillgripes för att flickorna skola kunna blifva *lärarinnor*, fastän det länge varit tydligt och klart, att den vägen är öfverfull. Om nu dessa ginge igenom endast storskolas första klasser eller på privat väg erhöles nödig underbyggnad samt dessutom studerade barnavård och allmän helsolära, då skulle de, så framt deras uppfostran icke i öfrigt värdslösats, säkrast erhålla platser i goda hem, der modern ofta är hindrad dels af sjuklighet och svaghet, dels af andra förhållanden att sjelf taga vård om sin käraste egendom, barnen. Nu nödgas hon ofta för detta ändamål antaga en flicka ur hopen, som är utan den ringaste bildning och måhända från sitt eget hem medför olyckliga vanor: olydnad, osanning, oseder af flere slag, och hvilken minst af allt förstär eller fyller sitt ansvarsfulla kall.

Såsom barnens första värdarinnor skola säkert icke heller tillfällena saknas eder att förkofra eder genom sjelfstudier, så att, om I dertill hafven ihärdighet och anlag, I äfven kunnen blifva barnens lärarinnor ett ganska godt stycke fram på bildningens väg.

Men äfven utan detta sistnämnda, om I i

öfrigt samvetsgrant fyllen platsens kraf i kärlek till *de små*, kommer utan tvifvel en rik skatt af tillgifvenhet och tacksamhet på eder del, såväl från barn som från föräldrar.

Den verksamhet, som här framhållits för våra unga, framåtsträfvande qvinnor, har äfven den fördelen att icke vara så ensidig som den vanliga lärarinnans och är följaktligen i hygieniskt afseende mycket att föredraga; den glada barnskaran skolen i följa ut i det fria, på sommarens blomsterfält och på vinterns skridskois, bland lekar och löjen, omgifna af barnafrojd och oskuld; och detta allt skall bibehålla eder egen helsa, eder ungdomlighet och friskhet äfven hvad lynnet beträffar. Just denna verksamhet uti alla dess detaljer öfverensstämmer bäst af allt med qvinnans natur och begåfning.

Föreställ en eders vidare, hvilken ljuf tillfredsställelse, som kan blifva eder belöning framdeles, då de små människotelningar, i varit så varmt intresserade af att uppdraga till det godas och rättas utfölvande i verden, blifvit kraftiga män och qvinnor, hvilka icke tveka att gripa in uti verksam handlig för det enskilda och allmänna bästa.

Om nu I döttrar ur de lyckliga hemmen, som känna eder allvarligt kallade att *vara nyttiga*, togen initiativet i detta syfte, måne icke detta vore godt och eder värdigt? Och då I ju ändå viljen ut till främmande människor, in i nya förhållanden, kunna i på denna plats om någonsin påräkna att så att säga smälta samman med familjen, den i vissen en så stor tjänst, och blifva såsom äldre, goda systrar till barnen i hemmet.

Sådana exempel från eder sida skulle säkert blifva afgörande inom de behöfvande, bildade unga flickornas klass, då det, som man vet, just fordras att få ett föredöme »*uppiifrån*», som det heter, för att ett förslag skall allmänt antagas.

En tête à tête.

Af E—th.

Doktor Edvard Weiss

Smottaget sjukbesök 8—10 f. m.
1—2 e. m.

Här måste det alltså vara. Ingrid vände blicken från den blanka adress-skylden på dörren och vred raskt om läset.

Derinne sutto många och väntade, men hon lyckades ändå få en stol vid ena fönstret, så att hon hade god öfverblick öfver de närvarande. Hon kom i sista laget. Dörren stängdes nu för besökande, och den eleganta förgyllda bordsstudsen på konsolbordet tillkännagaf med långa klingande slag, att tiden var ute.

Hon satte sitt parasoll i vrån och drog upp handskarne bättre på de små, barnsligt spåda händerna. Sedan lutade hon sig helt litet framåt för att se efter i spegeln, om hatten satt rätt. Det var ett förtjusande flickansigte glaset återgaf: blek, fin hy, mörka, uttrycksfulla, fast kanske något matta ögon, en vek, känslig liten mun med djupröda läppar och ett mjukt, ljusst här som likt ett fint silke böljade fram under den bredskyggiga sommarhatten med det högröda sidenfodret.

Hon jemkade litet på kappkragen och satte sig sedan med en trött suck tillbaka mot stolens ryggstöd.

Det var så tyst härinne, att man kunde höra ett och annat ord ifrån mottagningsrummet. En ung dam med oerförlig elegans kom nu långsamt ut. Ingrid följde med intresse hvarje hennes rörelse.

»Kokett», tänkte hon föraktfullt. »Jag undrar, om det finnes flere sådana modedockor här.»

Hennes blick flög sökande genom rummet, men undersökningen måtte ha tillfredsställt henne, ty hon drog ett lätt andetag och vände sig med älskligt deltagande till sin granne, en ung qvinna af arbetsklassen med ett litet gulblekt barn i sitt knä.

»Är du sjuk, liten», frågade hon och strök smekamt barnets kind. Den lilla gömde sig under moderns arm, men tittade då och då fram med ett par runda, förvånade ögon.

»Ja, vi ha gått hos doktorn i en månad nu», sade modern klagande. »Inte ska' du vara blyg din stackare», tillade hon.

Ingrid försökte locka fram den lilla genom att visa henne klockan, och snart var barnets blyghet öfver, och det satt nöjdt och lyckligt i moderns knä, med små smala fingrar utpekande visarnes gång på Ingrids dyrbara guldur. »Hur gammal är hon?», frågade Ingrid.

»Tre år, men det ser hon förstas inte ut för. Hon har alltid varit så klen, stackars Anna.»

»Lilla Anna skulle vara på landet nu under sommaren. Det skulle vara stärkande», sade Ingrid.

»Bommer», yttrade Anna lakoniskt. Det var allt hvad hon visste om landet.

»Herre Gud, kära fröken, inte ha vi råd med det. Vi hade väl fått låtit bli några dyra läkemedel också, om inte doktorn hade varit så välsignadt snäll och hjälpt oss allt emellanåt.»

»Så, ni tycker om honom.» Ingrids hjärta klappade häftigt.

»Fabo' doktoj snäll, mamma», jollrade lilla Anna.

»Ja det är han visst det, hjertegryn.» Modern ordnade den lillas tarfliga drägt; nu var det hennes tur att gå in.

Ingrid satt lugnt kvar. Hon mindes glada solljusa sommar dagar sådana som nu; och ifrån minnena kom hon till drömmar. Hon skulle sjelf känt sig mycket förlägen, om hennes tankar sammanflutit till ett klart, ordadt begrepp, men nu sväfvade de förbi som lätta sommarskyar.

Hon var icke långt borta. Kanske blott något längre in i denna samma våning, ordnande ett litet inbjudande frukostbord med blommor och grönt. Grönt, åpropos: det borde allt vara litet mera blommor här också! Några vissna syrener stodo bedröfvade och hängde i ett glas med smutsigt vatten; så skulle det aldrig få bli, när hon — — —

Hon rodnade häftigt; och ytterligt förlägen, öfver att någon skulle kunna undra, hvarför hon rodnade, yttrade hon något, om att det var så qväfvande hett härinne.

Det är lätt hjälpt, sade en mjuk, behaglig stämma, och en ung flicka med lifliga ögon och skälmska gropar i kinderna öppnade med van hand ett fönster och lät den ljumma sommarluften strömma in.

Ingrid följde henne med en ytterst förvånad blick. Hvar hade hon suttit? Ingrid hade icke alls observerat henne förut.

Ingrids förvåning var så talande, att den andra skrattande besvarade hennes tankar med att säga:

»Jag satt der bakom dörren.»

»Jaså. Jag tackar för ert besvär», sade Ingrid något kyligt.

Den unga flickan var visst ofta här tänkte hon bittert, och det var icke utan att ett: »farväl mina lyckliga drömmar!» tonade genom hennes själ likt ett skorrande missjud.

Den unga flickan drog länge derinne, då hennes tur kom; Ingrid började bli nervös och hoppade till för hvarje gång en skrällande hostatak från en medellålders man med utmerglade anletsdrag genljöd i rummet. Ändtligen gick det hurtigt i dörren; nu var det blott den stackars lungotspatienten kvar. Ingrid återfick sin besvärande hjertklappning; hon räknade sakta för sig sjelf 1, 2, 3, 4 ända till 100 för att få tiden att gå.

Det låg ett ljusare, lugnare uttryck öfver den stackars mannens ansigte, när han kom ut, men detta hade Ingrid knapt tid att gifva akt på, så ifrig var hon att komma in.

Doktorn reste sig artigt och kom genast emot henne.

»Fröken Ingrid, fröken Erlandsson», utropade han öfverraskad. »Hvad förskafar mig lyckan af ert besök?»

»Kan ett sjukbesök anses för en lycka?» frågade Ingrid med ett svagt småleende.

»Är ni sjuk?» Hans blick gled med ett ömt forskande uttryck öfver det älskliga ansigtet. »Men så sitt då ner och hvil er, fröken!»

Han anvisade med en lätt bugning den schagglklädda soffan med sina broderade puffar och dynor.

»Åh tack, trött är jag just inte, ty jag har suttit derute och väntat mera en timme, tror jag. Ni underhåller er med edra patienter något länge?»

»Tycker ni? Ja, ser ni, hvarje individ intresserar mig så särskildt. De ha ju alla hvar och en några

rader med i den stora utvecklingshistorien, och så, när man räknar dem alla tillsammans, blir det ett helt digert band, ett värdefullt arbete med många, rika erfarenheter och angenäma hågkomster af förtroende och vänskap.»

Ingrid satte sig tyst, och doktorn tog plats vid hennes sida.

Hon lekte med en af de praktfulla perlbroderade kuddarne.

»Är det här från tacksamma patienter?» frågade hon.

»Ja, jag har visst flere lådor fulla», sade han skrattande.

»Då kunde ni göra en god gerning och skänka litet till bazaren.»

»Nej, tack ska' ni ha! Jag behåller mina minnen, och jag går till och med så långt, att jag fordrar pietet af den, som möjligen en gång kommer att ordna dem i mitt hem. Tror ni inte, att det fins en så högsinnad qvinna, att hon skulle kunna sätta sig öfver den lumpna afund, som ofta utmärker ert släkte?»

Ingrid ryckte nervöst i tofsarne. »Synnerligen artig är ni inte, men jag vill ändå svara er, att jag tror, att det finnes många, som skulle omfatta ert tillbud att som kuddvårderska inträda i ert hem med stor glädje. Jag föreslår att alla gifvarinnorna draga lott, om hvem som blir den lyckliga.»

Hans blick föll forskande och genomträngande på hennes upphettade ansigte. »Får jag hjälpa er af med kappan, fröken? Ni är så varm.»

(Slut i nästa n:r.)

Sparsamhet i det lilla.

En behjertansvärd uppsats i denna fråga har för en tid sedan prydt Iduns spalter; men eftersom ämnet der afhandlats mera i allmänhet, vill jag nu hänvisa på mera enskilda fall, hvori husmodern kan visa sin omtanke och införa ett sparsamhetssystem, som hon ovilkorligen sjelf har stor glädje utaf, må vara att vännerna skratta och kalla det öfverdrift eller snålhet.

Lätom oss först fästa uppmärksamheten på några småsaker, som rätt många kasta bort, utan att tänka på den nytta, dessa obetydligheter dock kunna medföra:

Äpple- och päronskal kunna förvandlas till en ganska bra ättika, användbar till matlagning.

Apelsinskal förvarar man torkade eller, ännu bättre, befriade från den hvita pelsen och nedskorade; förvalda och syltade eller kanderade blifva de en delikatess.

Skalen af spritärter torkar jag om sommaren och lägger deraf alltid några i buljongsgrytan under kokningen; sammaledes *sparrisskal*, som gifva köttsoipan en fin arom. *Lök- och mandelskal* samlar jag och kokar deraf en gul färgsats till gula påskäggar.

Urkokta *théblad*, som dock ej böra hafva hunnit mögla, äro utmärkta till att aflägsna dammet ur brüsellattor.

Med *kaffesump* sopar man målade golf med fördel, d. v. s. allt dam upptages af sumpen och flyger ej upp i luften.

Den *hinna*, som sitter kring svinets istersida, lossar jag alltid mycket försigtigt, ty den är ett ypperligt skinn till medvurst; eller syr jag den kring större köttroulader, som då förblifva särdeles saftiga och välsmakande.

Hartsset, som under årets lopp borttages från de saftbuteljer man efterhand hemtar upp ur kallaren, samlar jag i en särskild liten bleckpanna med skaft, som alltid tjänar till hartsning; jag behöfver då ej så snart köpa ny harts.

Alla *snörstumpar* komma i en särskild låda i köksskänken — till och med sådana, som begagnats kring rullstekar och små roulader kokar jag sedan ur, och de få tjänstgöra flere gånger till samma ändamål.

Korkar låter jag så försigtigt som möjligt draga ut, så att de kunna användas ånyo. Jag förvarar dem i en luftig (virkad eller knuten) påse och rengör dem, när det lönar mödan, i en lösning af öfvermangansyrad kali och sedan genom kokning.

Den af många föraktade *oaxjuven* lemnar en mycket god buljong — äfven pikanta smörbordsrätter kunna lagas deraf.

Om nyttan att bränna upp *potatisskaten* hafva vi läst förut i Idun; men nytt är kanske för somliga, att det valtmet, hvori potatisen kokat, åter upphettadt är det bästa diskvatten för silfver.

Rifebröd går mycket åt hos mig, tv jag strör sådant äfven i alla kak- och puddingsformar, sedan de blifvit smorda med smör; då bränner massan

alldrig vid och formen blir ej svart. Förekommande brödkanter, torkade och stötta, räcka ej länge; jag bakar därför särskilda vattskorpor med tillsats af saffran och orleana, så att de blifva rödaktiga, hvilket tar sig bättre ut på hela skinkor, hel brynt potatis, finare kotletter och potatisbullar m. m.

Och nu ett par vinkar om att *spara tid* i köket. Då man i hast vill laga någon rätt, hvartill man behöfver korinter eller russin, uppehålls man rätt mycket, när man då först skall rensa och tvätta dem. Gör man detta genast, när man tar hem ett par kilogram, som man dock efter tvättningen får torka ordentligt, så kan arbetet gå undan. Hjelpepar och andra kryddor genomser jag äfven, innan de slås upp i sina små bleckburkar.

Vissa små *köksredskap*, som i sig sjelfva icke alls kosta så mycket, bespara ganska mycken tid. Till dessa höra framför allt köttqvarnen, mandelqvarnen, pepparqvarnen, en korkmaskin, vidare en liten apparat, som man ställer i mjölkpannan för att hindra mjölken att koka öfver, så att man lugnt kan gå ifrån. En apparat att taga ut kärnor ur körsbär, en särskild knif att skära bönor med, en gurkhyvel, en spiralformig visp till äggskum, en »champignon» af trä att klämma potatis, äpplen, ärter o. d. genom härskigt — alla dessa redskap kan jag af erfarenhet rekommendera.

Stenia.

Iduns sjette pristäfpling.

Då vi nu åter stå i begrepp att för våra läsarinor anordna en ny pristäfpling, känna vi oss, uppriktigt taladt, temligen tveksamma, *hur* och *efter hvilken plan* denna lämpligen bör ordnas. Och orsaken härtill ligger i den erfarenhet vi samlat oss från föregående täfplingar. Det har af dessa visat sig, att, då bestämdt preciserade ämnen uppstälts, såsom t. ex. i vår *tredje pristäfpling*, deltagandet visserligen varit mindre, än då större frihet vid ämnesval tillåts; det har dock synt oss, som om de insända täfplingskrifterna i det förra fallet stått högre i värde. De poetiska täfplingarna ha vidare hittills lemnat det svagaste resultatet, hvarför vi nu ock senast alldeles uteslöto denna afdelning. Emellertid ha med anledning här af åtskilliga beklaganden ingått, hvilka tyckas tyda på, att åtminstone ej intresset för en poetisk täfpling saknas.

Efter åtskilligt öfvervägande har därför Redaktionen beslutit för *Iduns sjette pristäfpling* uppställa följande *tvänne ämnen*:

1. Om konsten i hemmet. (Pris 30 kr. Uppsatsens omfång högst 5 spalter.)

2. Ett för Idun lämpligt poem om högst fem strofer eller verser. (Pris 15 kr.)

Täfplingskrifterna, hvilka skrivas på endast en sida af papperet och förses med förseglad namnsedel och signatur, skola vara insända inom utgången af juni månad. Å baksidan af konvolutet bör tecknas ordet: *Täfplingskrift*.

Redaktionen.

I flugtiden.

I vårt hem försökte vi i fjol somras alla möjliga medel, som från skilda håll rekommenderades oss för att fördrifva flugorna ur boningsrummen, men kommo med de flesta till mycket klena resultat. Alla gifter, som flugpapper, flugmos o. dyl. (med undantag af äkta insektpulver, som flugorna alltjemt gerna uppsöka) hjälpte blott under den första tiden. Det synes nästan, som om de små

plågoandarne genom anblicken af sina afdöda blefve klokare och aktade sig för de dödsbringande rariteterna. Knippor af friska motrotsblad, som föreskrefvos till upphängning i de flughemsökta rummen, visade sig ock utan egentlig verkan. Äfven gent emot Ricinusplantorna förhöllo sig flygfäen fullständigt likgiltiga. De hvarken uppsökte dem med någon särskild förkärlek, ej heller fann en enda af dem sin bane genom denna växt. Och i alla fall voro plantorna ännu unga och hade en höjd af en till halfannan fot.

Min salig farmor i världen plögade om morgnarne jaga de besvärliga gästerna ut genom fönstret med en stor, yfvig löfruska. På den tiden måtte flugorna ha varit mindre illasinnadt efterhängsna än nu, ty vi kunde sen i ro och trefnad få spisa åtminstone vår frukost.

På en resa för några år sedan såg jag i schlesiska bondgårdar en sorts stora flugfällor uppställda, två brädlappar, af hvilka den ena var tjockt bestruken med sirap. När den så var besatt med flugor till sista plats, så klappade man helt geschwindt till med den andra. De der fällorna kunna väl ändå egentligen ej med någon fördel användas annorstädes, än der flugorna förekomma så *en gros*, att besväret med att »klappa till» i rätta ögonblicket kan löna sig.

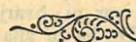
Det var emellertid tvänne förenade medel, som till sist lemnade godt resultat — möjlighast mörker i rummet, der flugorna hufvudsakligen grasserade, och persiskt insektpulver. Till den ändan anbringade vi i förstugu- och trappfönstren skjutbara förhängen af lätt mörkgrönt ylle och höllo äfven i boningsrummen persienner och gardiner fälda så länge som möjligt. Flugorna ledas i skumrasket, kretsas lojt omkring, gifva sig helst ut i det fria och slå girigt ned öfver det med en gummibollspruta på fönster, dörrar och väggar fördelade insektpulvret. Tyvärr måste man tålmodigt hålla i med detta medel under hela flugtiden; äfven är af vikt att om våren sopa tillsammans och bränna upp de skenbart liflösa flugor, som befinna sig på vindar, kontor och mellan innanfönster. Första solstråle skall annars väcka dem till muntert lif. Flugkoppar med strutar och punsch äro äfven ganska effektiva, men måste då åtminstone hvar annan dag förses med ny spiritus.

På lämpliga ställen borde man anordna nästen för svalorna, som anställa framgångsrik jagt på allt, hvad der flyger och far. Nu ser man ofta, att de i dess ställe ofredas och deras bon nedslås, för att de smutsa ned väggarne. Dermed är väl dock ej så farligt, och kom icke sen och klaga öfver flugorna. Slå hellre under takskyggen, gafvelspetsar och annorstädes, der det lämpar sig, upp små brädlister, som erbjuda svalorna fäste för sina åbyggnader. Vi ha i år på vårt sommarnöje gjort vidlyftiga arrangement i den vägen, och allt tyder på, att vi åtminstone torde få gå temligen fredade för den af sommarens sju landsplågor, som heter *flugsvärmarne*.

Min gubbe och jag.

Som annonserna i ett par nummer väl mycket inkräktat, utvidga vi i ersättning nästa veckas nummer till 12-sidigt.

Soppor för sjuka.

Vid tillredandet af sjuksoppor har man åtskilliga att iakttaga. Konvalescenten med nedsatta krafter bör ha andra soppor än exempelvis den feber- eller magsjuka, och under det vi gifva den förstnämde kraftsoppor, ombestyr vi åt den senare simmig och mild föda, just ofta i form af soppor, hvilka på bekvämaste sätt kunna tillföra den utmattade kroppen nödig näring.

Låt oss alltså först tala om *simmiga soppor* och bland dem såsom den förnämsta *soppa på hafregryn*. Enligt min åsigt kan aldrig det så högt prisade preparerade hafremjöllet ersätta den på sjelfva grynen ordentligt tillredda soppan. Man tager till en liter soppa sex å åtta fulla matskedar hafregryn, hvilka först sköljas i kallt och så flere gånger sjudas öfver med kokande vatten, hvarpå de i ler- eller porlinskär (på intet vilkor i jerngryta, då soppan blir blå, hvilket är att iakttaga äfven för ris- och gröpesoppor), med minst två liter vatten ställas att koka i ungefär en timme. Vill man endast hafva den simmiga extrakten, slås denna nu af från grynen; men till vanlig soppa passeras ytterligare grynen genom härskigt, hvarpå den kryddas efter smak eller läkarens föreskrift. Lider den sjuka af svaghet i matsmältningsorganen eller af diarrè, så må man i soppan koka en liten bit ingefära, tillsätta ett ägg, något färskt smör samt salt och socker efter behag, törhända äfven i den saltade soppan litet rifven muskotnöt. Åt febersjuka, som lida af törst och bristande aptit är bättre ett ge den tunna, kalla extrakten, tillsatt med litet fruktsaft; äfven till soppan — i fall de få sådan — blandas något fruktsaft.

På samma sätt som af hafregrynen tillredas soppor af *ris* och *gröpe*. Man tar till den angifna kvantiteten, 2 liter vatten, 170 å 200 gram ris eller lika mycket gröpe, den senare måste emellertid koka något längre. Dessa simmiga soppor låta genom tillsats af fruktsafter, vin, mjölk, kryddor, ägg, köttextrakt o. s. v. så mångfaldigt lämpa sig efter skilda tillfällen och kraf, då de tillredas af en förständig husmor, och utgöra ett så ypperligt material för sjukköket, att deras tillredande borde vara det första en ung flicka fick egna sig åt inom kokkonsten. Ty man kan knappast bereda en stackars sjukling större välgörning och vederkvickelse än genom en för hans tillstånd lämpad och för hans gom smaklig soppa.

Förutom dessa simmiga soppor använder man för sjuka, hvilka ej få förtära kötsoppor, *vattensoppor* af alla slag, tillredda exempelvis på rostadt hvetebröd, tillsatta med salt, muskot, litet färskt smör, ett ägg eller något mjölk. För sådana sjuka, hvilka onda består af en öfvergående magkatarr, uppkommen genom dietfel, är en vattensoppa efter ofvannämnda recept ypperlig, helst om äfven något hvitlök en half timme fått koka med vattnet.

Liksom vattensoppor bjuder man äfven den sjuke på *mjölk*soppor, såväl med simmiga tillsatser, som äfven med semlor och bröd, ofta ock i form af tunn eller tjockare välling, saltad eller sockrad, kryddad eller okryddad, med eller utan ägg, allt efter som den sjukas tillstånd fordrar. Mjölk-soppor användas vanligen under konvalescenttiden som öfvergång från magrara till kraftigare kost.

De så kallade *kraftsopporna* hvilka gifvas sådana sjuka, som försvagats genom långvarig sjukdom eller blodförlust och nu måste erhålla möjligast rikliga näring, utan att man vågar fresta deras svaga fysik med köttmat, höra i regel, hvad deras sammansättning angår, under läkarens kontroll, så som de ju ock oftast af honom speciellt ordineras. Deras tillredning går ut på att i högsta möjliga grad urkoka det använda köttet, hvarför man — det må vara hvad slags kött som helst — rätt skär sönder det i små tärningar, lägger dessa på en flaska, slår kallt vatten derpå och låter den lufttätt slutna flaskan så länge som möjligt, men minst i tre timmar koka i ett vattenbad. Den värdefulla dekokt, som man genom detta tillvägagående vinner, innehåller köttets alla närande beståndsdelar, under det köttet sjelft blir torrt och saftlöst som halm. *Dr. Maria.*

Ett storstadsbarn.

Berättelse för Idun

af Johan Nordling.

(Forts.)

Det var vid Boulevard Italien — ett andra klassens ställe, och namnet frågade jag lika litet då efter, som det sedan behållit sig i mitt minne. Men aldrig skall

jag glömma den bild, som med ögonblicksfotografrens skärpa brändes in i min hjerna under de få sekunder, jag vistades derinne.

Ni minnes den kanske sjelf.

I den bortre delen af matsalen befann sig en liten alkov, halft afskild med tunga, purpurfärgade portiärer. Den var tydligen afsedd för något lag gäster, som utan att stänga in sig i ett enskildt rum, dock ville vara mera för sig sjelft. Ett nygift par, tänkte jag vid mig sjelf, då jag i första ögonblicket hörde dämpade röster derifrån.

Men i detsamma slogs mitt öra af deras välbekanta klang — det var ju svenska, som talades! En landsman på utländsk botten intresserar en naturligtvis alltid, och jag tog ännu ett par steg fram. Ni satt halft vänd ifrån mig, lutad öfver ert kuvert, — men jag kände er genast — och han, Kruse, stod i en sjelfsväldig ställning vid er sida, studerande i vinlistan.

Ni märkte mig aldrig, så hastigt passerade allt detta. Men hans och mina ögon möttes genast. Jag såg, hur han studsade och blef flammande röd, men han fann sig genast, sträckte handen till portiären och drog den med ett hastigt ryck för alkovöppningen.

»Oförsämd påträngighet», hörde jag honom säga; »kan man ej ett ögonblick få ha ro för nyfikna glöpar!»

Och *då* stämman svarade:

»Ja, man kunde verkligen vänta mera takt i detta stora Paris.»

Hvad som under dessa första ögonblick arbetade inom mig skall jag icke söka beskrifva. Denne usling, som stulit mitt förtroende, dragit vexlar på min vänskap och varit den ende, med hvilken jag talat om dig under dessa långa Pariserår — hade begagnat min blinda tro till att bedraga mig på det enda jag skattade i världen!

Hade jag lydt det raseri, som till en början brusade inom mig, så hade jag trängt mig in, kastat mig öfver honom, strypt honom mellan dessa mina fingrar . . . Han vågade att fräckt möta min blick, då han af blygsel hade bort sjunka till jorden . . . Med knutna händer, med återhållen andedrägt stod jag tätt utanför den tunna gobelinen, som skilde oss åt — orörlig — länge . . .

Så kom en af ställets kypare fram:

»Est-ce que vous etez malade monsieur?»

Jag spratt till, vände mig om och mötte min egen bild i spegeln ofvan buffeten. Det var ej under, att man började betrakta mig. Ansigtet var hvitt, kring mun och ögon ryckte det nervöst, håret klubbade af svett öfver pannan. Och i detsamma slog mig det tröstlösa, det vanmäktiga i min vrede, min smärta.

Hvad kunde jag väl nu göra!

Jag mumlade någonting oredigt om värmen, ett hastigt illamående m. m. och stappade ut på gatan. Min kusk, som slagit sig till ro i förhoppning om minst en halftimmes ostörd slummer, gjorde stora ögon. Jag ryckte upp vagnsdörren och ropade: »kör!»

Sedan återsåg jag er aldrig, Ruth, förr än — i går . . .»

Så länge Vrede talat, hade han haft blicken riktad rätt framför sig, nästan frånvarande, liksom om han deklamerade denna passionerade kärleksdikt från bladet i sitt minnes album. Men nu såg han upp på Ruth, som gick vid hans sida. Hon hade blifvit mycket blek, hon andades häftigt och höll ögonen sänkta. Ett stycke framåt vexlades ej ett ord dem emellan.

Men allt efter som den våldsamma upphetsning, i hvilken upprifvandets af det förfutna försatt Karl Vrede, hann lägga sig, fylldes han

af en vek känsla af oändlig ömhet för denna unga, pröfvade qvinna, som blek, skälfvande stod inför honom. Och han kunde ej längre betvinga sig, utan han fattade den ena af hennes händer mellan båda sina, lutade sig in till hennes ansigte och hviskade:

»Ruth, skall det då alltid förblifva så, att ej vår kärlek tar ut sin rätt. Den måste taga den, hör du, den måste . . .»

Och när hon ej svarade, ej lyfte sina ögon, kastar han sig på knä framför henne:

»Säg mig endast, att du ännu älskar mig, ännu, trots allt — säg mig det . . .»

Men Ruth rycker hastigt sin hand ur hans, vänder sig från honom och brister i häftigt gråt.

Han reser sig åter upp. *Så* hade hon ock en gång stått gråtande inför hans unga kärlek, när den första gången tog sig uttryck i ord vid den glada vårutflykten till Nacka. Det var helt visst ljufvare tårar hon då grät. Och de qvällde nog ur en finare kärlekens smärta.

Men med hägringens färgrikhet och tydlighet stod dock nu med ens hela den bilden, outplånad af så många år, inför honom:

— — — I tystnad gingo de ned emot stranden. I Nacka kapell begynte klockorna ringa aftonsång. Tvärs öfver viken sågo de värds- husets hvita fasad skymta mellan lindarnes grenverk; ett sorl af glada söndagsgästers röster nynnade på afstånd likt en frisk visa.

— — — Han fick henne om halsen och hennes panna ned till sin mun att öfverhöljas af heta, ungdomligt våldsamma kyssar. Och han märkte först sent, att bestörta tårar föllo från hennes ögon och brände hans hand, och att hela hennes kropp skakades af häftigt snyftning — — —

Det var *då*. Och nu?

Han står redan färdig att taga henne i sin famn, att torka hennes tårar med sina kyssar, att med ljuft joller leka bort hennes sorg.

Men då lyfter hon sina sorgsna, bedjande ögon och *ser* på honom.

»Låt mig gå ensam hem», ber hon mellan snyftningarna; »jag behöfver det.»

Och han kan icke annat än lyda. Långsamt, tvekande, halft motvilligt går han derifrån, lemnande henne åt sig sjelf. Gång efter annan vänder han sig om. Hon står ännu alltjemt orörlig kvar, lutande hufvudet i sina händer.

Men till sist skymmes hon bort för honom af trädens löfverk, och han går sänkt i djupa tankar den samma vägen hem.

VII.

Mannen.

När Karl Vrede kom åter fram till villan, mötte han genast svågern, som stod, spejande ut efter strandvägen, på yttersta kanten af terrassen.

»God morgon, storrymmare», helsade han på långt håll; »hvar i all världen har du hållit hus så länge; frukosten väntar, och Klara och jag förgås af hunger.»

»Jag har endast tagit mig en herrlig morgonpromenad, som råkade bli något längre än jag från början ämnat. Man lockas så lätt för långt efter den vackra stranden.»

»Och din följeslagarinna, hvar har du henne? Fru Kruse och du gjorde ju sällskap bort, efter hvad ryktet förmäler.»

»Vi skildes snart», svarade Vrede, något förlägen, »jag vet inte hvilka vägar, hon har tagit. Men hon kommer väl snart till rätta.»

De väntade ännu en stund med frukosten, men ingen Ruth hördes utaf. Klara började

bli orolig och yrkade på, att man skulle ge sig ut att söka henne.

»Märkvärdigt. Trädgårds-Johan sade dock, att han sett dig, Karl, och Ruth gå bort tillsammans. Du måste väl ovilkorligen veta, åt hvilket håll hon gick.»

»Ack ja, vi skildes en bit bort efter strandvägen, och hon gick vidare; jag kan inte säga mera», svarade Karl nervöst.

Han började sjelf känna sig litet räddhågad till mods: hon hade väl dock inte, i sitt öfver-spända tillstånd, begått någon dårskap? Men ögonblicket derpå slog han bort denna tanke som en orimlighet. Hon hade ju dock varit jempförelsevis sansad, när han senast såg henne.

Mannen lugnade Klara:

»Hon har ju sitt hufvud för sig, din vän, och kan mycket väl ha gripits af någon plötslig vandringlust. Det är ingenting att förvåna sig öfver, än mindre oroas sig. Hvad skulle väl ha kunnat hända henne. Det graserar inga blodtörstiga tigrar här i våra fredliga Rindöskogar. — Vi kunna ju för öfrigt inte svälta oss ihjäl, för att hon dröjer. Alltså: till frukosten alle man!»

Trots Fritz Ritters bemödanden att hålla det glada humöret uppe, hvilka äfven de dessutom blefvo allt mer och mer ansträngda, hvilade en viss beklämning öfver hela måltiden. Klara spejade oupphörligen ned åt trädgården, om icke Ruth plötsligt skulle dyka upp.

Till sist sköt hon emellertid talriken ifrån sig och reste sig upp från bordet.

»Nej, detta är förfärligt; jag kan inte äta, har ingen ro! Stanna du hemma, Fritz, ifall Ruth skulle komma åter på några andra vägar. Och så följas vi åt, du och jag, Karl, efter strandvägen, der du ju såg henne.»

»Jag är riktigt orolig för Ruth, jag kan inte hjälpa det», sade Klara åt brodern, när de följdes åt ned för terrassen; »hon är så sjuklig och nervös till lynnet, stackars Ruth, och inte tror jag, att mötet med dig har varit egnadt att lugna henne. Hvad talades ni egentligen vid om i morgse?»

(Forts.)

Barnet och blomman.

(Nedanstående lilla nätta poem eger till författarinna en af Iduns yngsta vännar, en *elfvärig* flicka, hvilken ju obestriddligen eger poetiska anlag att taga vara på. Eller hvad sägen i sjelfva, ärade läsarinna?)

*En liten blomma växer i skogens gömda vrå,
ett barn går der och leker och önskar
blomman få.*

»O, hör du fagra blomma, säg vill du bli hos mig?
Det är för mig så sorgligt att lefva utan dig.»

*Men när hon stod så trogen vid lilla blomman
kär,
blef det så mörkt i skogen, och natten syntes när.*

»Ack, kom du blomma kära, och lägg dig i min
famn,
jag skall dig varsamt bära och ge dig kärleks-
namn.

*När hem vi äro komna, du lilla vännen min,
så har du hunnit somna med lätt och roligt sinn'.*

*Och när du åter vaknar i hemmets ljusa värld,
du icke skogen saknar och ångtar ej din färd.»*

Gerda N—n.

Sen till, ärade läsarinna, att Idun ej saknas hos någon af edra bekanta!

Handarbeten.

När du går ut och plockar blommor bör du ha en liten vacker korg att sätta dem i. Du kan virka dig en sådan af groft bomullsgarn, fläta igenom den med fin ståltråd, så att den får vacker fason, doppa den i lim eller stearin och strö öfver den med bronspulver, då den är halftorr. Sedan sättes ett litet fat med vatten i den och blommorna ordnas deri. *M.*

Klädedrägten.

Medel mot mal. Ett säkert sådant är att bestänka kläderna med terpentinsprit och sedan sy in pelsverket i linne. *M.*

Toaletten.

Blomsterextrakt. Kronblad af doftande blommor, såsom rosor, jasminer, nejlikor, löfkojor m. fl. afplockas, beströs med fint salt och nedlägges hvarfals mellan bomullskardor, doppade i fin matolja, i en glasburk. Öfverbindes sedan med oxblåsa och ställes i solen tre veckor, hvarefter oljan pressas ur bomullen. *It.*

Pomada, som är särdeles bra för den, hvars hår faller af eller börjar gråna. Omkring $\frac{1}{2}$ liter väl skivad färsk mærg röres, tills den kallnar. När den börjar stelna, iröres för 10 öre kinabark samt några droppar Perubalsam. Denna pomada håller sig flere år utan att härskana. *Teff.*

Ett lika välgörande som enkelt medel mot en del hudutslag är att alltid tvätta sig med kokt, kallt vatten. *Teff.*

Matlagning.

Oxstek blir särdeles mör och saftig om, sedan den blifvit brynt, hela grytan med lock på ställes i en varm ugn, der den får stå tills steken blir färdig. *Teff.*

Kalflever, stekt som biff. Lefvern skäres i lagom tjocka skivor, som beströs med salt och peppar och läggas på ett fat. Sedan de legat en stund, stekas de som biff med lök. *Teff.*

Tarflig risgrynskaka. Då äggen äro dya, kan man ändock, utan sådana, tillaga en god kaka på följande sätt. $\frac{1}{2}$ kanna oskummad mjölk, 1 kaffekopp med risgryn och en matsked sirup samt, om man så vill, litet hackad mandel. Formen smörjes med smör, hvarefter mjölken, grynen och sirupen ihållas och väl omröras och derpå insättes formen i ugnen. Innehållet omröres en gång under gräddningen, att ej grynen må stanna på botten. Sirupen gör kakan lös och ger smak af ägg. En billig rätt för den, som ej alltid har godt om pengar. *Lalage.*

Att koka god grönsoppa hvilken tid som helst under vintern. Halfmogna spritriäter utsprias, spåda morötter, röda, hvita och gula, palsternackor, persiljerötter, små blomkålslkyftor sönderskåras så små som ärtorna; så allt samman i kokande vatten samt 3 à 4 ort smör, uppkokas hastigt, uppöses sedan i små burkar (hummerburkar), påhålls litet spad med socker uti. Lödås sedan igen och kokas i en vatengryta en half timma eller mera efter burkarnes storlek. Förvaras sedan så länge som helst, blott burkarne äro täta. Vid behof användes sedan en burk i sänder och persilja tillsättes. Har man då litet buljong får man en mycket god grönsoppa. *Jemtlandska.*

Strömming på olika sätt. 1) *Grafvad strömming.* Den fläkes varsamt samt skinn och ryggen borttagas. Sedan lägges den uti litet ättika och vatten, tills den är lös och hvit uti köttet, då den upptages utan att tvättas. En lag

göres af ättika och socker samt litet dill, som hålles öfver strömmingen. Bör stå ett par timmar innan den serveras till smörgåsbord.

2) *Strömming som sardiner.* En låda insättes i någorlunda varm ugn med ett stycke smör uti; då det smält, ditlägges strömmingen, med ryggen upp, och saltas litet derpå samt insättes i ugnen. Skulle den se torr ut, ditlägges mera smör. Användes till smörgåsbord.

3) *Strömming som anjovis.* Till 20 R små strömming (som ej tvättas, men innanmätet urtages) toges 3 ort nejlikor, 3 ort ingefära, $1\frac{1}{2}$ ort sandel, 6 ort starkpeppar, 6 ort kryddpeppar, 3 ort spansk humle (köpes på apoteket), 3 ort lagerblad, 1 R socker samt 3 R salt. Kryddorna krossas och läggas hvarfals med strömmingen, men under och öfverst kryddor. Bör stå i sex veckor innan den användes. *Ebba.*

Bakning.

Skånska limpör. Tidigt på morgonen uppkokas 8 liter vatten och hålles kokhet på sammalet rågmjöl, hvarefter degen piskas och genomarbetas med ett roder under minst en timmes tid. Derefter står degen öfverhöld till qvällen. Då arbetas i degen mera mjöl, så att den blir mycket hård, samt 50 gram uppgjord pressjäst och lika mycket surdeg. Sedan får degen stå och jäsa till följande morgon, då den arbetas mycket, först i bakträget och sedan på baks kifvan. Då den åter jäst upp, bakas stora kakor, som sätts i varm ugn, då de äro uppjästa, och få stå der i 2 timmar, hvarefter de uttagas, öfverstrykas med varmt vatten och läggas mellan linne. Vill man ha limporna riktigt goda, uppkokas 1 liter sirup med $\frac{1}{2}$ liter kummin, som ställes att nästan kallna, och arbetas i degen, innan man bakar ut kakorna. Obs. Degen måste vara mycket hård och arbetas mycket, eljes blir brödet ej bra. *M.*

Drycker.

Enbärdricka kan på följande sätt erhållas äfven i ett stadshushåll. 5 liter krossade enbär läggas i en stenkruka, derpå hålles lika mycket vatten (helst destilleradt). Då detta stått två dagar, hålles massan att rinna genom en handduk. Lagen bör ytterligare två gånger rinna genom bären. Derefter tagas nya 5 liter vatten, hvilka likaledes tre gånger få rinna genom bären. Detta tillika med den förra lagen kokas i 2 timmar, hålles sedan i en stenkruka att kallna och, när den är ljum, tillsättes för 5 öre pressjäst. Efter ett dygn hålles drickat i ett nytt kärl, så att ej bottensatsen medföljer, hvarefter det slås på buteljer. Kan användas efter åtta dagar. *Teff.*

Smultronpunsch. En kanna vackra och väl mogna smultron hålles i ett större glas- eller väl glaseradt stenkärl, derpå hålles 1 kanna fin och god arrak, hvilket får stå några dagar tills bären bli hvita. Bären få icke sönderstötas, och kärlet täckes väl, så att ej arraken förlorar sin kraft. Derefter kramas bären, litet om sender, försigtigt genom en grof linneduk, så att allt det flytande blir för sig. Under tiden uppkokas 1 kanna vatten, hvarefter uppöses 4 à 5 R fint socker. Sedan blandar man arraken och sockerlagen tillsammans, hvarefter punschen är färdig. Hallonpunsch göres på samma sätt. *X.*

Efterrätter.

Mandeltårta. 9 ägg-gulor röras tillsammans med 57 ort socker, tills massan blir hvit. Derefter inblandas 28 ort potatismjöl, något både söt och bitter mandel. Till sist vispas ägg-hvitorna till skum och blandas i det öfriga. Formen, i hvilken den gräd-

das, smörjes med smör och beströs med rifvebröd af skorpor. Gräddas på $\frac{3}{4}$ timme. Denna tårta blifver särdeles god och misslyckas aldrig. *Lalage.*

Mannagrynskaka. 4 ägg vispas väl tillsammans med en tekopp strösocker, derefter ihålles en tekopp torra mannagryn. Härpå gräddas två bottnar i en väl smord pannkakslagg; äppelmos eller annan sylt lägges sedan mellan bottnarna. (Särskildt lämplig här till är rabarbersylt.) Serveras med vispad gräde. *Teff.*

Rabarbersylt. Till 1 kgr. skalad och sönderskuren rabarber toges $\frac{3}{4}$ kgr socker, syltas som annan sylt och håller sig särdeles bra. *Teff.*

Rabarberkompott. 1 kgr skalad och sönderskuren rabarber, $\frac{1}{2}$ kgr socker och litet vatten kokas en timme, hålles derefter på varma buteljer, som genast korkas och hartsas. Serveras med vispad gräde eller kokas till kräm. Försöken detta en gång, och i skolen ej församma att skafia det bland vinterförråden. *Teff.*

För sommaren.

Då jag en dag på sommaren kom på besök till en bekant, fann jag henne sysselsatt med sopprötters skärning till inkok för vintern. Detta fann jag efterföljansvärdt och vill derfor meddela tillvägagäendet i små burkar, lagom till en soppanrättning, lades små spritade arter, fint skurna palsternackor, morötter, något purjolök och selleri, blomkål och persilja. Härpå slogs vatten och burkarne öfverbundos omsorgsfullt med en linnelapp och ytterst oxblåsa. Sedan sattes de ner i en kast-rull med kallt vatten och hö, för att skydda dem för stötter emot hvarandra, och finga så koka en half timma. Vill man sedan i största hast ha färdig en St Julienesoppa utaf buljong, Cibils eller annan köttextrakt, så äro ju äfven rötterna färdigkokta. *Utilis.*

Svampsallad. Alla ätliga svampar duga här till. De små, såsom nejlik-svampen, begagnas hela som de äro, de större skäras i bitar. När de äro rensade och sköljda, förvällas de, läggas på linne att afrinna, hvarefter de nedläggas uti en burk, öfverhållas med uppkott ättika, tillsatt med spansk peppar, lagerbärsblad och något muskottblomma. *Utilis.*

Fönsterträdgården.

Vill du ha dina rosor att blomma rikt, så vatna dem dagligen med tvättvatten (tvålvatten) och någon gång med vatten, hvarefter man tvättat färskt kött eller fisk. *M.*

Tvätten.

Att tvätta kulört ylle. I varmt vatten vispas såpa till en ej för stark lut. Detta kokas upp och lemnas sedan att kallna till 26 à 28 grader. Härpå kunna tvättas kulörta klädningar, möbelyg, dukar m. m. Det tvättade bör sköljas i vatten af samma värmegrad. *Teff.*

Ett sätt att tvätta, som inbesparar mycket arbete. Till 50 liter vatten tagas 850 gram såpa, 2 matskedar ammoniak och 1 matsked terpentin, som vispas i kokhet vatten. Kläderna, som förut legat i kallt vatten, uppvidas och läggas i luten, ligga väl öfverhöjda och tvättas i samma lut. Kunna derefter bykas på vanligt sätt. *M.*

Hvarjehanda.

Att polera blecksaker. Blecksaker poleras på flere sätt. Att, sedan de först tvättats väl rena antingen i *sodalut* eller blott varmt vatten, och derefter torkats, då öfvergnida dem med en klufven rå potatis, som doppats i

fin sand, ger mycket godt resultat. Man måste ofta skära bort det redan begagnade på potatisen samt gnida väl och taga ny potatis, då den gamla är otjenlig. — Flere andra sätt finnas, men vill jag blott nämna ett, som min lilla hjälpredda skall få äran utaf, ty det var just hon, som härforleden tog och försökte, om ej *stearinolja* och *wienerkalk* skulle duga till bleck såväl som till messing. Resultatet blef, minst sagt, »glänsande». En yllelapp doppas i oljan, och då man gnidit blankt, tas en ny lapp, som, doppad i wienerkalken, ger en sista afputsning. *Ebon-Hoi.*

Läkareråd.

Viola. 1) Bättre att då ej alls använda sköljning. 2) Ja, om de äro för heta. 3) Nej, detta är oskadligt. Ljunt vatten lämpligast.

Sigyn. Troligen ej mycket att göra mot detta. Använd emellertid den behandling, som finnes angifven i svar till A. T. i n:r 22.

Caroline H. a) Gnidningar med citronskivor, fuktningar med ättika, ammoniak, eau de cologne etc. hindra för tillfället. b) För detta kunna åtminstone vi ej gifva er något råd. c) Varma kompresser, flitigt vecklade.

Phica. Använd regelbundet och längre tid den behandling, som föreskrifvits för Vera i n:r 7. I allmänhet äro utsigterna sämre, då det påverkas af psykiska inflytanden. *Dr — d.*

Frågor.

Nr 114. Härmed frågas, om någon vill lemna redogörelse för, hur en fotvandring skall ställas? Hur många deltagerskor bör det vara och huru drägt och bagage? Hur många mil bör man gå om dagen? *Vivan, Helsingborg.*

Nr 115. En ung fru, som tycker mycket om sin snälla man och gerna vill, att han skall ha god och bra mat utan att det allt för mycket tager på hans små inkomster, frågar, om någon erfaren husmoder ville gifva henne några råd och sätta upp en matsedel för en vecka på god, närande, omvexlande och billig föda? Tack på förhand! *Fredrika.*

Nr 116. Vill någon af Iduns läsarinor ge en landficka ett godt råd, hur hon sjelf skall kunna förfärdiga en treflig och billig nattsäck eller resväska, stor nog att rymma en klädning, 1 par skor och strumpor samt litet linne, vore hon mycket tacksam. *Johanna.*

Nr 117. Kan någon af Iduns många läsarinor uppgifva något vackert mönster till förmaksmatta; hurudant garn bör dertil användas? Svar emotes med stor tacksamhet af *Alma.*

Nr 118. Finnes någon af Iduns läsarinor i huvudstaden, som vill underrätta mig, hvad en person, som har i uppdrag att eiterse silfver, linne o. d., har i lön? *Tacksam.*

Nr 119. Frida N. N.! Hvar finnas de fabriker som mottaga yllelump samt ull och till jemförelsevis lågt pris tillverka tyg och filtar deraf? *Prenumerant af Idun, Småland.*

Nr 120. Om någon af Iduns läsarinor har kännedom om sättet att bortaga *lapis-fläckar* på linne utan att linnet går sönder efter borttagandet, vore undertecknad mycket tacksam. *X. Y. Z.*

Nr 121. Prenumerant af Idun frågar härmed Rakel, hvar den s. k. luten köpes som skall användas till såpkokning, hvilkens recept finnes i Idun 1 februari?

Samma prenumerant frågar Frida N. N., hvar fabriken finnes, som förfärdigar roffeltyg utaf yllelump? *S.*

Nr 122. Kan och vill någon af Iduns läsarinor lära mig tillverka maltextrakt? Äfvenså anisettkör? *Vesta.*

Nr 123. Vill någon af Iduns läsarinor upplysa en obemedlad, hvar man på kortaste tid skulle få lära sig fotografikonsten med möjligast ringa kostnader? *Dalbo.*

Nr 124. Skulle någon af Iduns läsarinor vilja lemna en fullständig beskrifning på virkning af ett sländnät för en häst. Meningen är ett sländnät i stjernfason, hvarföre önskas uppgift på, huru många stjerner som behöfvas, om dertill begagnas tråd eller garn, och af hvilket nummer, samt om sista hvarfvet på stjernorna bör vara af rödt garn. *Tilly.*

Nr 125. Vill någon i nästa nummer säga, hur man skall utrota myror i trädgårdar och skafferier? *Hilda.*

Nr 126. Finnes det någon af Iduns läsarinor, som bor på en plats, lämplig för en privat skola, och som i så fall kanske ville lemna upplysning härom? *Sigrid.*

Nr 127. En ung enka, som några månader måste uppehålla sig i Stockholm, önskar bli billig inackorderad i ett trefligt hem. Hon vore derfor tacksam om någon ville gifva henne ett råd, hur detta låter sig göra, samt hur man billigast, ej allt för tarligt, kan lefva der? *Seule.*

Breflåda.

Channah. Vi äro ej obenägra för eder novell, hvilken tilltalar oss ganska mycket. Den får emellertid, om vi skola använda den, vänta en tid, då tills vidare följetongsfdelningen är upptagen.

H. P. Svaret framgår af dagens n:r.

Iduns Uträttningsbyrå

ombesörjer genom fullt kompetenta personer uppköp i alla möjliga branscher gratis åt Iduns och Skandinavisk Modetidnings abonnenter och för uppdrag åt andra mot en obetydlig ersättning. Alla saker skickas mot efterkräf och få returneras (dock genast) mot fraktkostnader. Dubbelt porto torde medsäändas. [241]

E-g. Det gläder oss, när vi kunna förekomma våra läsarinners önsningar.
E-th. Var snart välkommen åter!
Pres. Vi ha ansett lämpligast att till Guido personligen öfversända er skrivelse.
Klea. Mätte ha försvunnit i den stora poesiflöden. Hvad var poemets rubrik och innehåll!
Göran. Eder folkliksbild är ej oärfven, men lämpar sig i det hela taget ej för Idun.
Red.

Innehållsförteckning:

Om konsten att vara gäst. — Hvita syrenen; dikt af Johan Nordling. — Ett tomrum att fylla; prisbelönt uppsats af Inga Schenfeldt. — En tete à tete; af E-th. — Sparsamhet i det lilla; af Stenia. — Iduns sjetta pristäfning. — I flugtiden. — Soppor för sjuka; af Dr. Maria. — Ett storstadsbarn; berättelse för Idun af Johan Nordling (forts.). — Barnet och blomman; af Gerda N-n.
Handarbeten. — Klädekräkten. — Toaletten. — Matlagning. — Bakning. — Drycker. — Efterrätter. — För sommaren. — Fönsterträdgården. — Tvätten. — Hvarjehanda. — Läkareråd. — Frågor. — Brevlåda.

Annonser.

Annonspris: 25 öre pr petitråd (= 10 stafvelser). Ingen annons införes under 1 kr.

LEDIGA PLATSER.

Plats finnes den 15 juli i en familj på landet för en ung, bättre flicka, som är frisk, har god helsa och godt sinne, är något kunnig i matlagning samt är villig att deltaga i alla inom hus förekommande göromål. Svar jemte rekommendationer och uppgift på lön torde insändas till Iduns byrå, märkt »Y. Å. 58». [268]

PLATSSÖKANDE.

Musiklärarinna.

I saknad utaf hem önskas plats med snaraste som sådan; hon är villig biträda i hushållet, har innehaft plats, utmärkta rekommendationer. Svar afvakts under adr. »Clara», p. r., Vexjö. (G. 18406) [266]

DIVERSE.

Doktor A. Afzelius

Lilla Vattugatan 24.

Behandlar företrädesvis mag- och hudsjukdomar. Praktiserar 1 juni—1 sept. vid Hjo vattenkuranstalt. [153]

Doktor Carl Flensburg

14 Lilla Vattugatan 14. Hvardagar 1/23—1/24. Helgdagar 10—11. Behandlar företrädesvis Barnsjukdomar. [34]

Tandläkaren

Constance Elbe,

Humlegårdsgatan 8, 2 tr.

Rådfrågningstid 1—2. [120]

Tandläkaren

Adolf Hörnström

20 Regeringsgatan 20. Mottagningstid helgfria dagar 10—2 och 4—6 e. m. OBS! Verkställer allt, som hörer till tandläkarekonsten. [240]

Med. Dr ERNST SALÉN, Ögonläkare.

Bostad: Stora Vattugatan 2.
Mottagning: helgfria dagar kl.
1/2 10—1/2 12 f. m.

HJALMAR PETERSON & C:is patenterade

KONGO-STOL

(beqväm, portativ, solid, snygg och billig) erhålles mot 3 kr. jernvägs-efterkräf.

Vår Nya Fällstol, som äfven kan begagnas såsom Fätölj, Chäslong och Säng, erhålles fraktfritt mot 10 kr. jernvägs-efterkräf från Hjalmar Peterson & C:is Bokhandel, Karlstad.

Beskrifningar och teckningar öfver stolarna sändas gratis. [265]

Husmödrar!

Försöken Th. Winborg & C:is i Stockholm tillverkningar af

Concentrerad Ättika på flaskor för utspädning.

Senap, blandad efter engelsk och fransysk smak, flere sorter.

Beefsteaksauce.

Soja,

flere gånger prisbelönade och fullt jemförliga med de

bästa utländska fabrikat. Tillhandahållas hos Hrr specerihandlare. [95]

Ramlösa Plantskola.

Min nya priskurant öfver rikhaltiga förråd af alla slag plantskoleartiklar är nu utkommen och tillsändes franko. Helsingborg i september 1888. [522]

N. P. Jensen.

Billiga lektioner lemnas af under-tecknad i franska, tyska och engelska språkens så väl talande som skrivande samt åt nybörjare äfven i latin. Referenser i Wallinska skolan. Jetta Westerlind, Floragatan 10, 3 tr. [116]

Träffas kl. 1/24—6 e. m.

1888

års ärgång af

IDUN

fr. o. m. n:r 11 t. o. m. n:r 52

eller mer än tre kvartal

(Obs! I n:r 11 börjar den längre

följetongen, hvadan intet af

den samma går bort.)

säljes oinb. för 1 kr. 50 öre,

med lösa permar för 2 kr. 50 öre

samt kan användas som en

synnerligen lämplig

present

vänner och väninnor emellan.

Efter till Redaktionen af Idun

ingången requisition sändes ärgången

mot efterkräf med tillagdt porto.

1888

ROLAND MARTIN Tandläkare

Vasagatan 10, Stockholm,
snedt emot Centralstationen. [243]

Hos Looström & komp. i Stockholm och öfriga bokhandlare ha i dessa dagar utkommit följande romaner till nedsatta, ytterst billiga priser:

Ungdom

Berättelser af Arne Garborg, öfversättning från norskt bygdemål af Geijerstam.

248 sid. Pris: 1 kr. 25 öre.

APRIL

Roman af Ernst Lundqvist. 346 sid. Pris: 1 kr. 50 öre.

Ur Tvänne Verldar

Roman af Emilie Lundberg.

366 sid. Pris: 1 kr. 50 öre.

Fyratio Ljugare

och

Andra Lögner

Sorglustiga Humoresker af Geo W. Peck, förf. till »Tjufpojkestreck» och »Bill Nye».

Med 7 illustrationer.

227 sid. Pris: 1 kr. 25 öre.

NEERA

FARVÄL

Öfversättning från italienskan af E. af D.

110 sid. Pris: 75 öre.

KOMEDIANTEN

Skildringar ur Teaterlivet

af Magnus Ringh,

förf. till »Bakom Kulisserna».

198 sid. Pris: 1 kr.

Bakom Kulisserna

Minnen och anteckningar

från Teatern

af Magnus Ringh.

223 sid. Pris: 1 kr. 25 öre.

Valda

Humoristiska och Poetiska

SKRIFTER

af Lorenzo Hammarsköld.

Med lefnadsteckning och porträtt

utgifna af Börje Norling.

350 sid. Pris: 1 kr. 25 öre.

KLARA MILITSCH

Novell af Iwan Turgénjew,

öfversättning af E-z.

104 sid. Pris: 50 öre.

Malombra

En ung qvinnas lefnadssaga

Roman af Ant. Fogazzaro

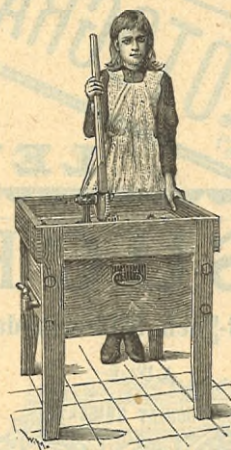
förf. till »Daniel Cortis».

Autoriserad öfversättning fr. Italienska originalets tredje upplaga

af E. af D.

523 sid. Pris: 2 kr.

Snabbtvättmaskin.

Svensk tillverkning

Kläderna

nötas mindre

och tvättningen

försiggår

fortare än vid

vanlig tvättning.

Då maskinen ej be-

gagnas, kan den användas

som köks-

bord. För att en hvar

må kunna öf-

vertyga sig om maski-

nens fördelar

utlänas en till

en provtvätt. Pris 48 kr. Försäljes hos JOSEPHSON & ÅHGREN, Drottninggatan 13. [265]

Skrif-, Konzept-, Post- och Biljett-papper samt Korrespondenskort

af olika kvalitéter och priser.

Det billiga s. k. »Familjepapperet»,

200 papper och kuvert i kartong à 1

kr. och 100 d:o d:o à 65 öre, finnes

nu åter att tillgå.

Stort lager af nyinkomna Blom-

sterkort m. m. i

F. Björkund & k:os Bokhandel

46 Malmskilnadsgatan 46. [263]

Ett stort Proflager af

Cachemirschalar

realiseras hos K. L. Lundberg & C:is

56 Drottninggatan 56

[264]

Kärleks-Historia,

Rudolfs och Wetseras, ny och högst

spännande, som i bokh. kostar 3 kr.,

erhålles på köpet genom att på posten

med endast 35 öre för nästa halfår

prenumerera på veckotidningen Dal-

masen, som för närvarande, hrr an-

nonserer, har

7,000 postprenumeranter.

(G. 18675) [261]

GUSTAF HOLMBLOM

KAPP-FABRIK

38 Vesterlånggatan 38

Nedra botten, 1 o. 2 tr. upp.

[207]

LEVERIN & C:o

61 Drottninggatan 61
3 tr. upp

få härmed rekommendera sin nya, tidsenliga

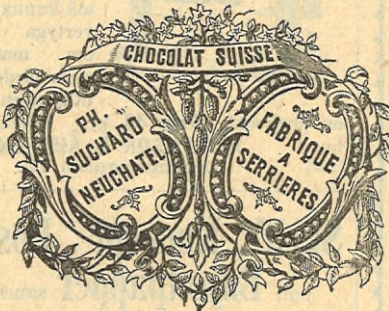
All slags
Fotografering
utföres omsorgsfullt
enligt nutidens fordringar.

Med största högaktning

LEVERIN & C:o

SUCHARD.

17 Guld- och Silfvermedaljer. Suchard's Chocolat.

Fabriksmärke.

Erkänd utmärkt kvalitet.
Samtliga Suchard's Chocolader äro
garanterade ren Cacao och socker utan
tillsats.

Suchard's Praliner, Gianduja,
Capsules, Noisettes, Nougatines
och andra dessertchocolader rekommenderas.

Suchard's Cacaopulver,
Cacao Soluble, ett rent lösligt pul-
ver i bleckburkar på $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ och $\frac{1}{8}$ kilo,
är drygt, välsmakande och närande.
Af Suchard's Cacaopulver får man
100 koppar på $\frac{1}{2}$ kilo. [21]

SUCHARD.

Klädnings-
tyger [177]

Profver kostnadsfritt.
Requisitioner fraktfritt.
Obs.! Ett album mode-
planscher medföljer.

Fr. Marcus,
Kongl. Hofleverantör
Stockholm.

Cibils världsbekända,
Köttextrakt prisbelönta
rekommenderas till
husmödrar,
för tillredning på få minuter af en ut-
märkt och välsmakande buljong. Bruks-
anvisning å hvarje burk. Finnes hos
alla specerihandlande. [210]

**J. G. Hammars
Lampkök.**
Stor värmeförmåga.
Brinna luktfritt.
Brilljant belysning.
Pris: enkla med veke
4-6 kr., extra so-
lida 7-8 kr., med
2 veckor 12 kr.
Fullkomlig belåtenhet
garanteras hvarje
köpare. [226]
J. G. HAMMAR,
30 Malmskällnadsgränd

Stockholms
Nya Handelsskola,
6 Oxtorget 6, 2 tr. upp.
I denna läroanstalt, hvars förestän-
dare eger 20-årig affärspraktik och som
derjemte tjänstgjort vid flere af utlan-
dets förnämligare handelsakademier,
emottagas manliga och qvinliga elever till
undervisning uti alla till handeln och det
praktiska lifvet hörande förrättningar.
OBS.! Billig afgift. Afgångsbetyg och
rekommendationer. Prospekt på be-
gäran.
J. Eneman,
Skolans föreståndare. [246]

Chokolad, sockrad och osockrad, hvaribland
Hushålls-Chokolad o. Consum-Chokolad m. fl.;
Cacao Columbia, närande, lättsmält, fin i
smaken, öfverträffar alla utländska sorter.
Säljas hos alla specer- och delikatesshand-
lande samt i parti hos
[128] J. E. Nordling, Lilla Nygatan 23.

Landsortsboar
kunna få hvarjeh. uppdrag utförda ge-
nom undert. Se annonsen i n:r 14 af
Idun. Postadr.: Engelbrektsg. 31 A.
Telegrafadr.: Ströms, Stockholm.
[170] Maria Ström, född Klockhoff.

Alla fördelar framför andra sorter!
Allmänt erkänt bästa
Snörlif "La Gracieuse",
såväl i höga som låga former, finnes endast att erhålla hos
Henrik Labatt,
Kongl. Hofleverantör,
27 Drottninggatan 27
Stockholm.
Obs. Tillsändes, om lifvidden uppgifves i centimeter eller
decimaltum. [71]

Limpor.	Spis- och Knäckebröd.	Som margäster! Beställningar på alla brödsorter, så- väl matbröd som kaffebröd, mottagas till försändelse med de resp. ångbåtar, som anlöpa sommarnöjena i Stockholms om- nejd. De inom ramen nämnda brödsor- terna rekom. särskildt för hållbarhet. C. W. Schumacher, Kgl. Hofleverantör. Stockholm, Norrlandsgatan 17. Allm. Telef. 5600. Bell Telef. 954	OBS. i Requenter böra hålla koppar, som efter tillsägelse afhämtas.	Maltose- Pumpnickel.
Preussiska bröd.				Skorpor, många sorter
Ankarstock. [248]				Tébröd. Biscuit.

**Furusunds Saltsjö- och berömda
Gytje-Bad-Anstalt.**

Med öfver 50 Villor, äldre byggnader och 2 Hotell, beläget på den natur-
sköna och helsosamma ön Furusund med sina af barr- och löfskogar
bevuxna bergspartier och ekpark.

Närmare upplysningar hos Hammer, Stockholm, samt badkontoret. [245]

[262]

Nyhet för damer.

Glacéhandskar:

4 knappar, breda silkessömmar kr. 1: 50
5 snörknappen, d:o d:o kr. 2:—
6-knapps Mousquetaires..... kr. 2:—

Obs. Som dessa handskar äro af
bästa kvalitet går jag i ansvar för
hvarje par, som köpes i mina butiker:
Östermalm: 29 Humlegårdsgatan 29,
Söder: 24 Södermalmstorg 24,
Staden: 45 Vesterlånggatan 45,
Obs. Midt för Skräddaregränd.

Carl Malmberg.

ENGELSKA och SACHSISKA HEL- och HALFYLLE-

**D. C. WENNERSTRÖMS
Manufaktur-Magasiner
STOCKHOLM**

45 Drottninggatan 45 80 Drottninggatan 80
hörnlet af Klarabergsgatan. hörnlet af Appelbergsgatan.

Ständigt lager af
Svarta äkta Lyoner-Sidentyger och
äkta Schalar. [162]

PARAPLYER och PARASOLLER.

[237]

Glas- & Porslinsserveriser,

Fönsterglas, svenskt och belgiskt af alla di-
mensioner,
Spegelglas,
Folieradt och ofolieradt glas till butik-
fönster,
Zinkhinkar och Baljor, Blomkru-
kor, ett större sortiment,
Vaser och Lyxartiklar m. m. säljas billigast

24 Regeringsgatan 24. **G. Johanson.**

Ett större parti kulörta och svarta
DAMSTRUMPOR

hellylle, lämpliga för våren,
å kronor 1,35 pr par i

K. M. LUNDBERGS Bosättningsmagasin
N:r 7 Storkyrkobrinken N:r 7
STOCKHOLM. [86]

Sturegatan n:r 8. Telefon: 1110.
Lacave y Ca, Cadiz. Äkta Spanska Viner i Stockholm.
Kungsgatan n:r 7. Telefon 5770.